

IN MEMORIAM

† Δημήτριος Διαμαντόπουλος
(1932 - 2022)

Προ ολίγων μηνών περιήλθε σε γνώση μου κείμενο με το οποίο, στις 5 Φεβρουαρίου του περασμένου έτους, η Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, κυρία Ευγενία Βελώνη, ανήγγειλε στα ανά τη Χώρα μέλη του Σώματος τον θάνατο του επιτίμου Αντιπροέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Δημητρίου Διαμαντόπουλου. Αν και είχε αφυπηρετήσει προ τριάντα και πλέον ετών, η ανάμνηση της προσωπικότητας και του εν Υπηρεσία έργου του Δημητρίου Διαμαντόπουλου δεν λησμονήθηκαν απ' όλους όσοι τον είχαν γνωρίσει. Η κ. Ε. Βελώνη ανήκει σε αυτούς, και από την υψηλή θέση που κατέχει, ένιωσε την ανάγκη να θυμίσει σε όσους Συναδέλφους της είχαν λησμονήσει, και να συστήσει σε όσους εξ αυτών δεν είχαν γνωρίσει τον Αντιπρόεδρο Δημήτριο Διαμαντόπουλο.

Το κείμενο της Προέδρου αξίζει, χάριν της μνήμης την οποία τιμά, να το γνωρίσουν όχι μόνο τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Γι' αυτό, το παραθέτω ολόκληρο:

«Αγαπητοί κ.κ Συναδέλφои,
με μεγάλη θλίψη σας ενημερώνω για τον θάνατο του Δημητρίου Διαμαντόπουλου, ε.τ. Αντιπροέδρου του Ν.Σ.Κ., ενός εξαιρετου επιστήμονα, εργατικού, με αφοσίωση στο καθήκον και στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Οι θέσεις του και η νομική του σκέψη δύσκολα αμφισβητήσιμες, ο λόγος του συνοπτικός, αλλά και περιεκτικός. Άνθρωπος μοναχικός, σοβαρός, πολλές φορές φαινομενικά άκαμπτος, αλλά αντικειμενικός και δίκαιος, με ευαισθησίες που έκρυβε επιμελώς, ίσως για να μη νοιώθει ευάλωτος. Ποιος ξέρει.

Πολλοί από εσάς δεν τον γνωρίζατε, κάποιιο μπορεί να αγνοούσαν και την ύπαρξή του, άλλοι ίσως έχουν δει το όνομά του και μόνον σε Γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ, ως εισηγητού, ως μέλους Τμημάτων και Ολομελειών, ως Προέδρου Τμήματος. Πλούσιο το γνωμοδοτικό του έργο και μεγάλη η συνεισφορά του στο ΝΣΚ και στο Ελληνικό Δημόσιο.

Για πολλούς όμως από εμάς τους «παλαιότερους» υπήρξε ένας αληθινός δάσκαλος, που μας

έμαθε να σκεφτόμαστε, να αποφεύγουμε τις αντιγραφές, να προσπαθούμε να βρίσκουμε λύσεις στα νομικά ζητήματα που μας απασχολούσαν, προσφεύγοντας κυρίως στις γνώσεις μας. Δεν θυμάμαι ποτέ, όσες φορές ζήτησα την συμβουλή του, ακόμα και μετά την αποχώρησή του από το Σώμα, να μην ήταν σε θέση να εκφράσει άμεσα τη γνώμη του. Εμένα και κάποιους άλλους μας αποκαλούσαν «παιδιά του Διαμαντόπουλου». Μεγάλος τίτλος τιμής, πιστέψτε με. Αυτό το ηλιόλουστο πρωινό, τριάντα τον που «έφυγε» νοσταλγώ τον καιρό εκείνο, τις φιλίες ζωής που δημιουργήθηκαν, την αγάπη και τη συναδελφικότητα που είχαμε.

Καλό ταξίδι δάσκαλε, θα σε θυμάμαι πάντα με σεβασμό και αγάπη, θα προσεύχομαι για την ανάπαυση της ψυχής σου και ελπίζω εκεί που είσαι να είσαι λιγότερο μόνος από ότι ήσουν σε αυτή εδώ τη ζωή.

Ήταν τιμή για μένα που μαθήτευσα κοντά σου.
Ε. ΒΕΛΩΝΗ»

Ανήκω μεταξύ εκείνων που είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τον Δημήτριο Διαμαντόπουλο. Τον γνώρισα σε κρίσιμη, δυσάρεστη περίοδο της ζωής του. Τότε που τέσσερις συνάδελφοί του, ο Πρόεδρος και τρεις Αντιπρόεδροι, άσκησαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ισάριθμες αιτήσεις ακυρώσεως κατά του Προεδρικού Διατάγματος της προαγωγής του σε θέση αντιπροέδρου. Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος του Δικαστηρίου, που ήταν καθ' ύλην αρμόδιο να δικάσει τις αιτήσεις αυτές, Κίμων Μ. Χαλαζωνίτης, όρισε ως εισηγητή επί των υποθέσεων αρχικώς τον αλησμόνητο Σύμβουλο της Επικρατείας Στυλιανό Σαρηβαλάση, και κατόπιν, λόγω προβλήματος που ανέκυψε στο πρόσωπό του, τον επίσης Σύμβουλο της Επικρατείας Γεώργιο Παπαμεντζελόπουλο. Βοηθό εισηγητή είχε όρισει τον ήδη γράφοντα, Εισηγητή τον βαθμό, με μόλις δύο χρόνια υπηρεσίας.

Στις προς επεξεργασία υποθέσεις όλα μου ήταν άγνωστα, προ πάντων δε τα πρόσωπα¹.

1. Οι αιτήσεις ακυρώσεως εκδικάσθηκαν στις 28.11.1996 από τον εν τω μεταξύ νέο πρόεδρο του Γ' Τμήματος, Αντιπρόεδρο Σωτήριο Γιάγκα, τους Συμβούλους της Επικρατείας Νικόλαο Παπαδημητρίου, Παναγιώτη Ν. Φλώ-